

Szaggatott ritmusok

*Egy megszakadt kör
szétszakadt íve vagyok.
Egy szanaszét-szobor
dírib-darabja.
Egy szétszaggatott szó
elhallgatott véleménye.
Oly erő, amit egy éles szablya
megszakított.*

*Mintha tű-hegyeken,
mezítláb.
Ezért fáj közömbös
közelséged, Titok.*

BELLA ISTVÁN fordításai

ANDREJ BLATNIK

A dobos ütése

Abban a pillanatban, amikor az ütő a dobhoz közelít, úgy látszik, hogy minden el van vészve; nézd, a szaxofonos túl korán vesz levegőt, és rosszkor fogja megfújni, a kontrabasszista fiú úgy áll ott, mintha a hangszer egyszer csak egy darab bottá válna a kezében, a trombitás kidülledt szemmel arra a piros sportkocsira gondol, amely majdnem elütötte hároméves korában, amikor hirtelen kiszakította magát anyja kezéből, és átszaladt az úttesten, a zongorista tekintetével pásztázza a billentyűzetet, egyik végétől a másikig, úgy látja, hogy összegörbedt, a két vége egymásba hajlott, mintha az ördög a billentyűk alá gyújtott volna, az énekesnő is szorult helyzetben van, meglazult a harisnyagumija, és tudja, hogy nem képes többre, mint hogy tompán behörögjön a mikrofonba, ha egyáltalán eléri még, mert bármelyik pillanatban felborulhat, az emberek hamarosan az érintetlen fogásokra ejtik az evőeszközt és a pincért keresik tekintetükkel, a főpincér a fejéhez kap, a portás a teljes kudarccal látván körmönfont udvariassággal fogja ingatni a fejét, sajnos, mára minden helyünk foglalt, mégis, a kiváló cég mégis dobra kerül; szerencsére a dobos az utolsó pillanatban lelassítja az ütést, az ütő finoman ér a dobhoz, és mindenki úgy kezd játszani, ahogy kell, az énekesnő is megragadja a mikrofont és rázendít, mint egy csalogány, győzelem, a vendégek elégedetten csörömpölnék az evőeszközzel, holnapra is foglaljon nekünk asztalt, kérem, súgják a főúr fülébe, nagyon kellemes a zene, eljövünk, hogyne, biztosan jövünk.

REIMAN JUDIT fordítása